

denne sammensat af 1 Repræsentant for Regjeringen og derimod 2 af Amtsraadet Valgte, saa mener jeg, at dette er det Høieste, der kan forlanges, og jeg veed ikke, med hvilken Føie en Landboforening, som ikke vilde give en Skilling ud til Sagens Fremme, skulde kunne præteredere at have Sæde i en saadan Commission, blot fordi den har det velklingende Navn af en Landboforening. Det er en Grundsætning, som Rigsdagen efter min Overbeviisning med fuld Føie har gjort gjældende i alle saadanne Forhold, at det er ved selv at bidrage til Siemedets Opnaaelse, at man skal documentere sin Afkomst til at have Deel i Afgjørelsen, og det troer jeg ikke kan stilles liberalere, end naar det bestemmes, at en saadan Afkomst kan Enhver kjøbe sig ved at give et saadant Tilskud. Man siger rigtignok, at hvis der findes en Mængde private Mænd, der vilde give 200 Rb., saa kunne de faae en overveiende Indflydelse. Der maatte da idetmindste være 4 saadanne, som tilsammen maatte give 800 Rb., og jeg skal tilføie, at der er Intet, jeg hellere vilde ønske, end at det maa blive Tilfældet, thi saa har jeg fuld Garanti for, at der paa den Egn er en stærk og levende Interesse, som ikke documenterer sig ved Squalder, men ved Contanter, hvilke ere den solideste Kraftmaler af alle. Jeg troer, at jeg herved har sagt det Væsentlige af, hvad jeg havde at sige, idet det følger af sig selv, at her ikke er Tale om Landboforeningernes Virksomhed i det Hele, og navnlig ikke om Befordring af Træplantninger, Noget, jeg baade theoretisk og praktisk har sværmet for saa godt som Noget, og som jeg glæder mig til mulig at kunne virke for i min nuværende Stilling, men som jeg ikke seer mig istand til, at vise min Interesse for gjenneim en Lov, der handler om Foranstaltninger til Hunsbyr og især Hesteavlens Fremme.

Bet: Det har været mig særdeles Hært at høre, at den høitærede Indenrigsminister er i Overeensstemmelse med min Anskuelse om nogle af de væsentligste Punkter. Han har nemlig udtalt, at det er ønskeligt, at der udvikles forskjellige Racer, for at der kan komme Concurrence tilstede og for at Efterspørgslen kan blive tilfredsstillet saameget som muligt.

Den høitærede Minister har ogsaa udtalt, at det er hans Anskuelse, at der bør lægges den størst mulige Magt i Landboforeningernes Haand. Naar man seer hen til en Fordeling af den samlede Sum, som efter Loven af 31te Marts 1852 har været anvendt, nemlig de 7,600 Rb., har jeg ikke mindste Tvivl om, at det er fuldkommen rigtigt, at 3,600 Rb. hidtil ere blevne anvendte til Dvæg alene og Resten til Heste, men indeifor det hele Omraade, som berøres af dette Beløb af 7,600 Rb. er der Kredse og Landboforeninger, og det ikke ganske saa, som anvende forholdsvis større eller mindre Beløb til Dvæg eller Heste. Den Landboforening, som jeg har den Ære at være Medbestyrer af, er netop i dette Tilfælde; der er Dvægholdet det Vigtigste, og i de Aaringer, denne Forening har bestaaet, have Præmierne for Dvæg altid været de største. Utsaa vil i dette Tilfælde den og de Foreninger, hvor Forholdene ere sibeordnede, komme til al lide under en Bestemmelse (Indenrigsministeren: Nei) — ja saaledes har jeg opfattet det — hvorefter kun 3,600 Rb. anvendes ubelukkende til Dvæg. Det maa bemærkes og det beder jeg den høitærede Minister at lægge særdeles Mærke til, at Anvendelsen af Dverfstudet, naar man kun holder sig til de 7600 Rb. — altsaa den største Deel deraf — er bleven og bliver anvendt af Landboforeningerne til Heste, om end ikke i en saa stor Udstrækning, som naar det blev lagt ene til større Hestefuer i en større Omkreds, hvor Landboforeningerne ikke have Udfigt til at kunne medvirke som hidtil. Der er ikke Tvivl om, at efter Forholdene, som de ere i Landboforeningerne, vil der i en heel Deel Aaringer blive anvendt ligesaa Meget til Hestene som hidtil, men holder man fast ved, at Anvendelsen af Dverfstudet ud over de 3,600 Rb. stæer til Heste, er det vistnok meget vigtigt at lægge Mærke til, at det er godt, som den høitærede Minister har sagt, at netop de forskjellige Racer, de forskjellige Eiendommeligheder igjennem Landboforeningerne kunne komme frem og gjøre sig gjældende, at Anskuelserne ganske anderledes kunne blive drøftede i de Landboforeninger, som ere istand til at samle et større Antal Medlemmer, som kunne komme sammen og vækse Tanker og Anskuelser; og naar netop de Landboforeninger,